

ת"פ 24888/01/10 - מדינת ישראל נגד יגור סלסרנקו, פבל גרבניק

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 24888-01-10 מדינת ישראל נ' סלסרנקו ואח'
בפני כב' השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. יגור סלסרנקו
2. פבל גרבניק
05 ינואר 2014

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה מר דרור מימון

הנאשם 1 וב"כ עו"ד קינן אורי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין - נאשם 1

כתב האישום

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש - לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ותקיפה סתם - לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

להלן תמצית עובדות כתב האישום המתוקן:

בתאריך 27.6.2009, סמוך לשעה 03:00, בטיילת בת, טיילו המתלוננים 1 ו-2, יחד עם אחרת. הנאשם ואחר שהיה עימו, ראו את המתלוננים 1 ו-2, וניגשו אליהם.

עמוד 1

באותן הנסיבות, נאשם 2 דרש ממתלונן 2 כי ייתן לו את הטלפון הנייד שברשותו. נאשם 2 ואחר נטלו את הטלפונים של המתלוננים 1 ו-2, ללא הסכמתם, והחלו מתרחקים, ונאשם 2 איים על מתלונן 1 בפגיעה שלא כדין בגופו.

בהמשך, סמוך לשעה 3:20, ברחוב זרובבל, בבת ים, פנו הנאשמים למתלוננים 3 ו-4, וביקשו למכור להם את הטלפונים שגנבו כפי שמתואר לעיל. מתלוננים 3 ו-4 ענו בשלילה להצעתם של הנאשמים והמשיכו בדרכם.

כעבור זמן קצר, פגשו הנאשמים בשנית את מתלוננים 3 ו-4 וביקשו מהם 3 ו-4 שיחת טלפון, ומתלוננים 3 ו-4 בתגובה ענו כי אין ברשותם טלפון סלולארי.

הנאשמים דרשו שוב ממתלוננים 3 ו-4 את טלפניהם, והם חזרו בשנית על תשובתם. בתגובה, הנאשם בעט בידו של מתלונן 3, וכתוצאה מכך נגרמה למתלונן 3 נפיחות בזרת של כף יד שמאל. בהמשך, סטר הנאשם בפניו של מתלונן 4, המתלוננים 3 ו-4 ברחו מהמקום.

באותה העת, נכחו במקום השוטרים, הבחינו בנאשמים וביקשו מהם לעצור.

תסקיר שירות המבחן

2. לפי תסקיר שרות המבחן, הנאשם בן 23, נשוי ואב לילד בן שנה. הנאשם מתגורר באשקלון עם משפחתו, ועובד כחצי שנה כמפעיל מכונה במפעל בקרית גת.

הנאשם מוכר לשרות המבחן מהליך משפטי קודם, במסגרתו הוטל עליו צו מבחן אותו ביצע כנדרש, וצו של"צ בהיקף של 250 שעות שאותו הוא אמור לסיים תוך חודש ימים.

לנאשם זוג הורים ילידי אוזבקיסטן ואח צעיר. אביו עבד כקבלן שיפוצים עד שנותח לפני כחצי שנה בגבו, ומאז אינו עובד. אמו סובלת ממחלות תורשתיות קשות, ומוכרת כנכה בביטוח לאומי. לדברי הנאשם, בילדותו אמו עברה ניתוחים רבים וכתוצאה מכך נדרש לטפל באחיו הצעיר. מתוך דברי הנאשם עלה כי הוא לא נהג לשתף את הוריו בקשייו, ברגשותיו, ובקורות עמו, ולא נענה לסמכותם.

להערכת שרות המבחן, בין היתר, על רקע היעדרות האב בעקבות שעות עבודה רבות, וחוסר מעורבות האם בשל מצבה הבריאותי, הוריו של הנאשם התקשו לכוונו ולהעמיד בפניו גבולות.

הנאשם נולד באוזבקיסטן, החל את לימודיו שם בבית ספר יסודי, ותיפקד באופן תקין, עד שעלה עם משפחתו לישראל. בארץ, הנאשם התקשה בלימודיו, ואף נשאר כיתה עקב קשיי שפה. כמו כן, הנאשם עבר שלושה בתי ספר עקב מעבר מגורים וקשיי הלימודיים.

הנאשם למד בתיכון בבית ספר מקצועי, והפסיק בתום 11 שנות לימוד כי, לדבריו, העדיף לצאת לעבוד. בגיל 17

הנאשם התחבר לקבוצת שוליים מהשכונה, וביצע עמם עבירות רכוש ואלימות. במקביל, לדבריו, עבד בעבודות מזדמנות. הנאשם לא גויס לצבא עקב מעורבותו בפלילים טרם גיוסו.

הנאשם היה נתון בצו פיקוח של קצינת מבחן לנוער למשך שנה וחצי, ואף שולב בשנת 2012 בסדנה לשליטה בכעסים, ושיתף פעולה באופן מלא. כמו כן, הנאשם הגיע לשיחות פרטניות באופן עקבי. שרות המבחן התרשם כי במהלך תקופה זו גברה מודעותו של הנאשם לדפוסי התגובה האימפולסיביים שלו, ולסיבות בגללן התקשה לשלוט בכעסיו. כמו כן, נראה כי הפנים דרכי התמודדות ודרכי תגובה חילופיות ובונות, אותם הוא יודע ליישם כיום.

ביחס לביצוע העבירות הנדונות, הנאשם הודה בהן בפני קצינת המבחן, הביע צער וחרטה על ביצוען.

לדברי הנאשם, באותה תקופה, התחבר לגורמים עבריינים, ונהג להתפרץ באלימות על כל התגרות ועימות מילוי. מדברי הנאשם עלה כי מאז התחנת, הפך לאב, עבר טיפול, ושינה את אורח חייו ואת קשיו החברתיים. כמו כן, הנאשם מסר כי הוא מעוניין לפצות את המתלוננים.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על ביצוע העבירות.

להערכת שרות המבחן, ביצוע העבירות נשוא כתב האישום על ידי הנאשם קשור לדימוי עצמי נמוך וסף תסכול נמוך, לקשייו בוויסות רגשי ובשליטה בכעסים, ולדפוסי התנהגות כוחניים ועבריינים אותם הנאשם רכש לאורך חייו.

יחד עם זאת, להערכת שרות המבחן, הנאשם עבר שינוי חיובי במסגרת תהליך טיפולי בקבוצה הטיפולית בה השתתף, ורכש, בין היתר, דפוסי התמודדות בונים עם קשייו.

הנאשם הביע בפני שרות המבחן את חששותיו כי יישלח למאסר בעבודות שירות, היות שהוא מפרנס יחיד למשפחתו הצעירה, ותומך כלכלית בהוריו.

לאור השלמת הליך טיפולי באופן מלא בתחום השליטה בכעסים בשנת 2012, ולאור לקיחת אחריות מלאה על ביצוע העבירה הנדונה משנת 2009, והשינוי החיובי שערך הנאשם מאז בתחומי חייו השונים, שרות המבחן המליץ על הטלת עונש של שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות כעונש מוחשי וחינוכי, ומתן פיצוי למתלוננים.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה טען כי על אף גילו הצעיר, לנאשם 4 הרשעות קודמות, בעבירות רכוש ואלימות, כששתיים מהן לאחר המקרה הנוכחי.

לטענת ב"כ המאשימה, המתלוננים הם בחורים צעירים, שכל חטאם היה שסירבו לתת לנאשם שיחת טלפון

מהטלפון שלהם, אז התנפל עליהם הנאשם, כשהוא מלווה בבחור נוסף. הנאשם סטר למתלונן אחד, בעט במתלונן השני, וכל זאת בנוכחות מספר נערות, שאותן בדיוק ליוו הצעירים לביתן. הנאשם לא חדל ממעשיו עקב חרטה, אלא האירוע נפסק לאחר שהמתלוננים נמלטו מהמקום.

ב"כ המאשימה טען כי חומרת האירוע מתבטאת בעצם הסתמיות שלו, וההתנהגות הברוטאלית מצד הנאשם, ללא שום התגרות שקדמה לה מצד המתלוננים. במעשיו אלה הנאשם פגע בערך של שלום הציבור והשמירה על ביטחון אישי וגופני, וכן בכבודם של המתלוננים. ב"כ המאשימה היפנה להפסיקה בה מדובר רבות על עבירות אלימות בכלל, ואלימות ללא סיבה בפרט, ועל הצורך להוקיע את התופעה.

ב"כ המאשימה ציין כי הנאשם 2 הורשע בתיק, ונידון למאסר, לאחר שצירף את התיק לתיקים אחרים בבית משפט השלום בתל אביב.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם הענישה לעבירות מסוג זה נע בין של"צ ועד מספר חודשי מאסר. במקרה זה, בגלל ההסדר הדיוני אליו הגיעו הצדדים והחיסכון בזמן השיפוטי, הזמן שחלף מאז המקרה והתסקיר החיובי, עתר ב"כ המאשימה לשלושה חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן 2, שעד היום לא קיבל חזרה את הפלאפון שלו.

4. ב"כ הנאשם הסכימה למתחם הענישה לו טען ב"כ המאשימה, אולם, טענה כי המקרה דן, יש להטיל על הנאשם ענישה ברף הנמוך ביותר, ואף לחרוגה ממנו לקולא, לאור שולי השיקום והאמור בתסקיר שרות המבחן.

ב"כ הנאשם טענה כי העבירות שמיוחסות לנאשם נעברו בשנת 2009, במהלך תקופה קשה בחייו של הנאשם, הוא התחבר לתרבות שוליים, ואת כל העבירות הוא ביצע באותה תקופה. מאז, הנאשם עבר שינוי משמעותי ומהותי בחייו, הוא התחתן, היום הוא אב לילד, עובד בצורה מסודרת ויציבה, עבר הליך טיפולי באופן מלא בתחום השליטה והכעסים, לוקח אחריות מלאה על העבירות, ומאז שעבר תהליך טיפולי, לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

ב"כ הנאשם טענה כי בזמן האירוע הנאשם היה בן 19, כיום הוא בן 23, וחלקו בעובדות כתב האישום ובאירועים בכלל מתחיל בשלב יחסית מאוחר לתחילת האירוע.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה שהתייחסה לקבוצת הגילאים של "בגירים צעירים", וקבעה שיש להתחשב במסגרת שיקולי הענישה בייחודיות של אותה קבוצה צעירה, ולתת משקל משמעותי לגיל. בהצטרף לנסיבות חייו של הנאשם ולשיקום המשמעותי שעבר במשך כל אותם שנים משנת 2009 ועד היום, ולשלב שבו הוא נמצא כיום, הטלת מאסר, ואפילו בעבודות שרות, יסיט אותו ממסלול חייו למסלול שאינו חיובי לו.

ב"כ הנאשם טענה כי השנים שחלפו מאז האירוע נשוא כתב האישום מלמדות שהנאשם הורתע, ולכן יש לאמץ את המלצות שירות המבחן, בשינויים המחויבים, ובשים לב לכך שלא עומד מאסר על תנאי נגד הנאשם, אותו המליץ שרות המבחן להאריך.

5. הנאשם הורשע בעבירות אלימות של תקיפה ותקיפה הגורמת חבלה ממש כלפי שני מתלוננים, שהלכו לתומם בטיילת העיר. מדובר בהתנהגות בריונית ואלימה, שאין לה כל הצדקה.

הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות הוא השמירה על שלמות גופו ובריאותו של האדם, כמו גם על כבודו. המדובר בערכים חשובים מאד בחברתנו, במיוחד נוכח אירועי האלימות התכופים, המתרחשים ברחובות העיר. האלימות היא נגע רע, מערערת את תחושת הביטחון האישי של הפרט ושל הציבור, ויש לפעול ללא לאות על מנת למגרה.

במקרה דנן נפגע גם הערך של שמירה על קניינו של אדם, שכן הטלפון הסלולרי של המתלוננים נלקח מהם.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות היא מדיניות מחמירה. הנסיבות שקשורות לביצוע העבירות שיש לקחת בחשבון, כוללות את חלקו היחסי של הנאשם באירוע לעומת חלקו של נאשם 2, הנזק הפיזי שנגרם למתלונן 3 שאינו ברף גבוה, הנזק הכספי שנגרם למתלונן 2 שהטלפון שלו לא הוחזר, העובדה שלא הייתה היכרות קודמת בין הנאשם לבין המתלוננים והאירוע אירע ללא כל התגרות מצד המתלוננים.

במסגרת ההסדר שהוצג על ידי הצדדים בתיק דנן, עת תוקן כתב האישום והנאשם חזר בו מכפירתו, הצהירה המאשימה כי תגביל את עתירתה לעונש ל-3 חודשי מאסר בעבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי, וההגנה תעתור למאסר על תנאי בלבד. לאחר הצגת הסדר הטיעון, בטרם הנאשם חזר בו מכפירתו והודה בכתב האישום המתוקן, בית המשפט הבהיר לנאשם כי אינו קשור בהסדר הטיעון, והנאשם הצהיר כי הוא יודע שבית המשפט אינו כפוף להסדר.

יוער כי הסדר טיעון במסגרתו נקבע טווח ענישה המוסכם, הינו הסדר בין רשויות התביעה לבין הנאשם, ובית המשפט אינו צד להסכם זה, וטווח הענישה המוסכם אינו זהה למתחם הענישה, שכן, מתחם ענישה משקף קביעה נורמטיבית, ואינו מביא בחשבון את האינטרסים השונים של הצדדים, הבאים בגדר הסדרי הטיעון, ראה לעניין זה - ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.13).

עם זאת, בנסיבות ביצוע העבירות בתיק דנן, אני מסכימה כי מתחם הענישה ההולם, הינו זה שנכלל בגדר טווח הענישה המוסכם, כפי שנטען על ידי ב"כ המאשימה, דהיינו, מתחם ענישה הנע בין של"צ ועד מספר חודשי מאסר, מאסר על תנאי וחויב כספי בדמות קנס ו/או פיצוי.

בגזירת עונשו של הנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם, יש לקחת בחשבון את הנסיבות שאינן קשורות בנסיבות ביצוע העבירות, ובהן, הודאתו של הנאשם, הזמן שחלף מאז האירוע נשוא כתב האישום, גילו הצעיר של הנאשם, נסיבות חייו, עברו הפלילי, השפעת העונש עליו ועל משפחתו, והמלצת שרות המבחן.

הודאת הנאשם חסכה זמן שיפוטי יקר, ואת הצורך בשמיעת עדותם של המתלוננים, וכמו כן, נכרת לקיחת אחריות וחרטה מצידו של הנאשם.

מאז האירוע נשוא כתב האישום חלף זמן ניכר, שכן האירוע ארע לפני ארבע וחצי שנים. באותה עת, הנאשם היה בן 18 וחצי שנים, דהיינו, אף שהנאשם לא היה קטין, הוא נכלל בגדר קטגוריה שכונתה בפסיקה "בגירים צעירים", ולגביה נפסק כי יש להתחשב במסגרת שיקולי הענישה בייחודיותה של הקבוצה, ולהעניק משקל נכבד לפוטנציאל השיקומי כעולה מתסקיר המבחן, ראה: ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.13); ע"פ 2357/13 איתמר רוש נ' מדינת ישראל (6.10.13).

אחת ממטרותיו העיקריות של תסקיר שרות המבחן הוא לקבוע את פוטנציאל השיקום והחזרה לדרך הישר של נאשם שהורשע, ומהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי נסיבותיו המשפחתיות הן מורכבות, וכי קיים פוטנציאל שיקום ממשי. למעשה, בעת האחרונה, הנאשם עלה על דרך הישר, שיתף פעולה עם שרות המבחן, התחנן, עובד בעבודה קבועה, ולא מבצע עבירות.

גיליון הרישום הפלילי של הנאשם מלמד כי הנאשם נדון כבר ארבע פעמים -

בפעם הראשונה בשנת 2007 בבית משפט השלום לנוער בראשון לציון בגין עבירת פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, והוטלה עליו התחייבות בלבד ללא הרשעה.

בפעם השנייה הנאשם הורשע בבית המשפט המחוזי בבאר שבע בעבירה של שוד מזויין משנת 2008, ונגזר עליו מאסר על תנאי, של"צ, צו מבחן למשך 18 חודשים, פיצוי למתלונן, וכן הופעלה ההתחייבות הכספית.

בפעם השלישית בשנת 2011 בבית משפט השלום באשדוד בגין עבירה של היזק לרכוש במזיד משנת 2010, ונגזר עליו מאסר על תנאי ופיצוי.

בפעם הרביעית בשנת 2012 בבית משפט השלום בראשון לציון בגין עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש ואיומים משנת 2009, ונגזר עליו מאסר על תנאי, קנס, של"צ, צו מבחן למשך שנה ופיצוי.

מכאן עולה כי הנאשם נדון בגין עבירות רכוש ואלימות, כשהעבירה האחרונה בוצעה בשנת 2010. עוד עולה כי הנאשם יכול היה לצרף תיק זה לשני ההליכים הקודמים בהם נדון, ויש להתחשב בכך, שכן כתב האישום המקורי היה חמור יותר וכלל עבירות נוספות.

זאת ועוד, על הנאשם לא הוטל בעבר מאסר, בפועל או בעבודות שרות. הטלת מאסר על הנאשם, אפילו בעבודות שרות עלולה לפגוע בפרנסתו, שכן מזה חצי שנה הוא עובד באופן קבוע. יש לזכור בהקשר זה כי עול פרנסת משפחתו הצעירה ומשפחתו הגרעינית מוטל על כתפיו של הנאשם.

העובדה שעל הנאשם 2 נגזר עונש של מאסר, אין בה להעלות או להוריד בעניינו של נאשם זה, שכן, לא הוגש גזר

הדין שניתן בעניינו ולא ידוע לי מהו מצבו של נאשם 2, איזה תיקים הוא צירף, מהו עברו הפלילי, שיקולי בית המשפט שגזר את דינו, וכד'.

לא מצאתי כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם לאור שיקולי השיקום ויתר השיקולים לקולא שפורט, אך בהחלט יש לתת להם משקל ממשי בגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה, באופן שעונשו ייגזר בסמוך לרף התחתון של מתחם הענישה.

6. לאור כל האמור אני גוזרת על הנאשם את העונשים, שלהלן:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שנתיים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירה מהעבירות בהן הורשע בתיק זה או כל עבירת אלימות אחרת נגד הגוף.

ב. פיצוי למתלונן 2, מר מנגיסטו רדה ת.ז. 309539567, מרחוב מרגולין 12 נס ציונה, בסך של 1,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 15.1.14 ובכל 15 לחודש שלאחריו, ויעבר למתלונן על ידי המזכירות.

המאשימה תודיע למתלונן כי נפסק לו פיצוי על ידי בית המשפט.

ג. 200 שעות של"צ עד ליום 1.1.15. השל"צ יבוצע במסגרת מתנ"ס "בית לברון" באשדוד. שרות המבחן יפקח על ביצוע השל"צ, ויגיש דיווח לבית המשפט בהתאם.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

מזכירות בית המשפט תשלח עותק גזר הדין לשרות המבחן באשדוד.

ניתן והודע היום ד' שבט תשע"ד, 05/01/2014 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 7

החלטה - נאשם 1

לבקשת ב"כ המאשימה, ולצורך שקילת הגשת ערעור, אני מעכבת ביצוע שעות של"צ למשך 30 ימים.

ככל שיוגש ערעור המאשימה תודיע על כך לשירות המבחן. ככל שיוחלט שלא להגיש ערעור, גם אז מאשימה תודיע לשירות המבחן וכן יוארך המועד להשלמת ביצוע השל"צ עד ליום 1.2.15.

ככל שהופקדו כספים בתיק המעצר על ידי הנאשם, הם יקוזזו לטובת הפיצוי שנפסק למתלונן 2 והיתרה תוחזר למפקיד. אם הכספים לא הופקדו על ידי הנאשם הם יוחזרו למפקיד.

הנאשם מתבקש לפנות למזכירות בית המשפט ולקבל שוברים לתשלום הקנס.

ניתן צו להשמדת הטלפונים הניידים.

מזכירות בית המשפט תשלח עותק ההחלטה לשירות המבחן באשדוד.

ניתנה והודעה היום ד' שבט תשע"ד, 05/01/2014 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת